
Horváth Elemér

AETERNITAS

csak az marad meg ami egyszer létezett
 de az kivétel nélkül megmarad
 az istenünk – tiéd enyém szaladiné
 a kabalistáié plótinoszé
 és (miért ne?) az ateistáié is –
 örök nem teremtett semmi olyat
 amire ne emlékezne a csalogány
 amit vergilius hallott és keats
 éppoly feledhetetlen mint a föníciai hajó
 amely tele kaldeus kincsekkel
 nyugszik a mediterrán fenekén
 csak nekünk vannak kihagyásaink
 alzheimer-foltjaink történelmünk
 s egészen bizarr koncepcióink
 örökről valóságról semmiről
 ő olvassa polübiosz hiányzó könyveit
 az idők végezetéig s utána is

PETRI GYÖRGY

amely fölénnyel kezelte a verset
 villonra emlékeztetett
 az is ahogy a világot leszarta
 s ahogy falta az életet

legfőképpen tündéri hübrisze
 közvetlenül a halála előtt
 hogy berezelt s be merte vallani

nem a mindenható istennek
 akivel vita nincs
 hanem nekünk kik szintén meghalunk

PETRI NEW YORKBAN

hová lettek a magyarruhás lányok
akik sörrel vodkával viszkivel
vedeltettek? Ifjan s tökrészezen
te voltál a nemzeti bátorság
hatalmas hiú ikonja nekik
amíg kedvenc játékos a rezsím
történelmi szemétdombra került
a hősiesség zsargonok elavultak
s a paranójás kényszerzubbonyok
naftalinban a legközelebbi
föltámadásig te ittál tovább
s halálos józansággal írtál úgy ahogy
egyedül érdemes meztelenül
ember költő magyar

ÁRKÁDIÁBAN

mióta első versünk megjelent
nyomtatásban semmi kétségünk sincs
költők vagyunk persze fiatalon
a halhatatlanság természetes
s még nem sejtjük hogy tehetségünknel
a hiúságunk mérhetetlenül nagyobb
a jelentősebb lírikusokat
ismerjük már de az alázatunk
nem a vasarié „én is költő vagyok”
csak hideg számítás előnyösebb
és rokonszenvesebb mint arrogancia
eliot nem volt biztos benne hogy
költő a páratlan leopardi
haldokolva biztos volt benne nem